

Η ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΜΑΣ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΚΑΙ Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΑΓΟΡΑ

Τοῦ κ. ΕΥΣΤΑΘ. ΛΑΛΙΩΤΟΥ, Ὑπαλλήλου Α.Σ.Ο.

Πτυχιούχου Ἀνωτ. Βιομηχανικῆς Σχολῆς

Ἡ ἀνάπτυξις τῆς οἰκονομίας μιᾶς Χώρας ἐξαρτᾶται ἐκ πλείστων ὕσων παραγόντων, οἱ ὅποιοι συμβάλλουν εἰς τὴν πληρεστέραν ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ συνόλου.

Ἡ ἐκβιομηχάνισις τῆς χώρας μας ἀποτελεῖ πρωταρχικὸν παράγοντα ἀνάδοῦ τῆς οἰκονομίας, καὶ γενικῶς τοῦ βιοτικῷ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ.

Ἡ μελετωμένη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη σύστασις τῆς κοινῆς Εὐρωπαϊκῆς ἀγορᾶς, ἡ ὅποια ἀποβλέπει εἰς τὴν εὐρυτέραν ἀνάπτυξιν τῶν συναλλαγῶν μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων κρατῶν, διὰ τῆς μερικῆς ἢ ὁλικῆς ἄρσεως τῶν προστατευτικῶν δασμῶν, θέτει αὐτομάτως τὸ πρόβλημα, τῆς εἰσδοχῆς ἢ μὴ τῆς Χώρας μας εἰς αὐτήν. Ἐπειδὴ ὅμως μεταξὺ ὧν τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν δὲν ὑφίσταται ἰσορροπία παραγωγικῆς ἱκανότητος καὶ ἰδίᾳ κόστους παραγωγῆς τῶν διαφόρων βιομηχανικῶν προϊόντων, ἠνυχκάσθησαν μερικὰ τῶν Κρατῶν (ὕποπανάπτυκτα) νὰ μελετήσουν σοβαρῶς τὸ προκῶσαν τοῦτο ζήτημα, διὰ ν' ἀποφευχθῇ οὕτω κάθε ὀδυνηρὰ συνέπειν ἐκ μιᾶς ἐπιπολαίας ἀποφάσεως.

Τελευταίως πολλὰ ἀνεγράφησαν εἰς τὸν ἑλληνικὸν τύπον διὰ τὴν κοινὴν εὐρωπαϊκὴν ἀγοράν, ἡ δὲ Κυβέρνησις καὶ οἱ ἀρμόδιοι οἰκονομικοὶ παράγοντες μελετοῦν τὸ σοβαρὸν τοῦτο θέμα διὰ τὴν Ἑθνικὴν Οἰκονομίαν μετὰ τῆς δεούσης προσοχῆς καὶ συνέσεως, καθὼς τὸ ἐπιβάλλει ἡ παρούσα οἰκονομικὴ κατάστασις.

Ἀλλὰ πρὶν ἢ θελήσωμεν ἐξετάσει τὰς συνεπειὰς μιᾶς τοιαύτης εἰσδοχῆς καὶ τὰ ἐκπηγάζοντα ἐκ ταύτης ὀφέλη ἢ τὰς ζημίας, θεωροῦμεν ἐπιβεβλημένον νὰ ἐξετάσωμεν τὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς ἔναντι τῆς τῶν λοιπῶν Κρατῶν, τὰ ὅποια ἤδη ἀπεδέχθησαν ἐκθύμως τὴν εἰσδὸν τῶν εἰς τὴν κοινὴν Εὐρωπαϊκὴν ἀγοράν.

Τὰ πλεῖστα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν παρουσιάζουν, παρὰ τὰς ἐπελθούσας καταστροφὰς ἐκ τοῦ Βου Παγκοσμίου Πολέμου, μίαν ἀλματώδη οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν, ἡ δὲ παραγωγικὴ τῶν ἱκανότης ὑπερέβη κατὰ πολὺ τὴν τῆς προπολεμικῆς περιόδου, καὶ τοῦτο χάριν τῆς ἀκολουθηθείσης σώφρωνος οἰκονομικῆς πολιτικῆς, καὶ ἰδιαίτερώς ἐπὶ τῶν ἐπενδύσεων μὲ ἀποτέλεσμα τόσον τὴν αὐξήσιν τῶν παραγωγικῶν μονάδων, ὅσον καὶ τῆς παραγωγικότητος τούτων.

Ἡ οὕτω ἐπιτευχθεῖσα αὐξήσις τῆς παραγωγῆς καὶ μείωσις τοῦ κόστους παραγωγῆς τῶν προϊόντων ὑπὸ τῶν ἐν λόγῳ χωρῶν ἔχει ἐνισχύσει τὴν ἀνταγωνιστικότητά τούτων, ἰδίως ἔναντι τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων, τὰ ὅποια, ὡς γνωστόν, παράγονται εἰς ὑψηλὸν κόστος, λόγῳ τῆς ἐλλείψεως ἱκανοῦ τεχνικοῦ ἐξοπλισμοῦ καὶ ἐπαρκῶν ἐγγυηρῶν πρώτων ὑλῶν, τὰς ὁποίας εὐρίσκόμεθα εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ εἰσάγωμεν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Τοῦτο συμβαίνει διότι δὲν ἔχει ἐπέλθῃ ἀκόμη ἡ πλήρης ἐκμετάλλευσις τοῦ ὑπεδάφους, καὶ τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς τῆς